

En ny kurs

Stavanger Aftenblad 27. jan. 2015

Forfatter: Maiken Winum

Natasja Askelund går nye veier. Det er skjørt og vakkert, men med kant. Bokstavelig talt.

I utstillingen Indestructible får vi se en ny Askelund. Borte er den tidligere figurative ekspressiviteten. Nå trækker hun opp en mer varsom, men ikke nødvendigvis mindre uttrykksfull, vei. I Galleri Opdahl viser hun oss store abstrakte oljemalerier i skitne pasteller med myke overganger. Tidvis glir tonene nærmest umerkelig ut i lerretets grunnfarge, for så gjerne å avløses av en bastant oransje strek langs lerretets nedre kant. Indestructible er en var og ettertenksom utstilling som så absolutt representerer en ny retning innen et kunstnerskap.

Antydningens kunst

Askelund utforsker maleriens format ved å trekke oppmerksomheten helt ut mot ytterkantene. Konsentrasjonen ledes ned mot hjørnene og opp langs sidene. Over- eller underkanten av lerretene er gjerne markert, imens midten kun er diskret berørt. Maleriene skriker ikke etter oppmerksomhet, men krever den like fullt. De har en lavmælt og nedtonet tilstedeværelse og som et slags triks innen omvent psykologi, oppnår de både å fange og holde på oppmerksomheten gjennom et forsiktig uttrykk.

Men maleriene har blitt skjenket talende navn som antyder noe langt annet enn forsiktighet og selve utstillingstittelen, Indestructible, viser til noe hardført og uforgjengelig som er umulig å ødelegge. Kontrasten er stor mellom de lette lagvise penselstrøkene som tidvis knapt er synlige på lerretet, og de insisterende titlene som eksempelvis «Åndeløs, nådeløs», «Basketak», «Puls» og «Fortere, hardere, lengre».

Veien til forandring

I 2012 viste Askelund en utstilling hvor hun hadde malt over sin egen produksjon. Man kunne skimte det underliggende motivet kun gjennom forhøyningene malingspåføringen hadde etterlatt seg. Noen var kun delvis overmalt og viste en overgang mellom det figurative og det abstrakte, imens andre var fullstendig monokromt dekket. Maleriene stiltes ut side om side med fotografier av de originale verkene, og utstillingen stod som både et brudd med det figurative og et oppbrudd med egen produksjon.

Det sies at ødeleggelse er veien til forandring, og i Indestructible (utstillingstittelens paradoksalt til tross) har hun på vellykket vis kommet ut på den andre siden. Uttrykket er nytt til Askelund å være, men ikke nytt i maleriets verden. Det trenger det heller ikke være. Underfundig fint, er det. En anelse emosjonelt også, av en eller annen grunn. Kanskje det er fordi maleriene ikke roper så høyt. Eller det kan være dissonansen mellom uttrykk og titler, som fører til at vi intuitivt leter etter de kraftige følelsene. Hvis vi både ser og kjenner nøye etter, så er de kanskje der. I all sin stillferdighet.

«Maleriene skriker ikke etter oppmerksomhet, men krever den like fullt,» skriver Maiken Winum. Foto: Maiken Winum

Fakta:

Kunstutstilling

«Indestructible» av Natasja Askelund

Galleri Opdahl

Utstillingsperiode: 22.01 - 08.02

© Stavanger Aftenblad